

2008. szeptember 24-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-423/08. sz. ügy)

(2008/C 313/23)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: A. Aresu és A. Caeiros meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel nem tartotta tiszteletben a közösségi saját források könnyvelésbe vételére vonatkozó határidőket utólagos beszedés esetén, és ebből következően ezek késedelmesen kerültek kifizetésre a Közösség részére – nem teljesítette a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ és a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽²⁾ 2., 6., 9., 10. és 11. cikkéből, valamint a Közösségi Vám kódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽³⁾ 220. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- az Olasz Köztársaságot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt rója fel az olasz hatóságokkal szemben, hogy a vámforrások utólagos beszedése esetében nem tartották tiszteletben a jogterületre alkalmazandó közösségi szabályozásban a saját források könnyvelésbe vételére előírt határidőket, mivel e hatóságok az adóalany számára a behozatali vám kiszámítását megelőzően (hatvan napos) hosszabbítást tesznek lehetővé a jegyzőkönyv tanulmányozása céljából, aminek eredményeképpen késedelem keletkezik a szóban forgó közösségi saját források rendelkezésre bocsátásában. Ez a körülmény a saját források tárgyában Olaszországban 2000. november 6. és 10. között végzett ellenőrzés során vált ismertté.

Márpedig a Bizottság szerint ez a gyakorlat nem egyeztethető össze az utólagos beszedésre vonatkozó hatályos közösségi rendelkezésekkel. A vámok megállapításának feltételei ugyanis akkor teljesülnek, ha a nemzeti hatóságok felveszik a jegyzőkönyvet, amelyben értesítik az adóalanyt a beszedendő vámok

összegéről, hiszen ezen okmány tartalmazza az adós nevét és a beszedendő vámok összegét. Mivel Olaszországban a vámokat csak az adóalany számára az értesítésben szereplő vámok kiigazításának vitatására nyitva álló határidő lejártakor rögzítik és veszik könyvelésbe, a szóban forgó nemzeti szabályozás nem egyeztethető össze a vonatkozó közösségi rendelkezésekkel, és késedelmeket okozhat, a jelen ügyben például a közösségi saját források rendelkezésre bocsátása tekintetében.

⁽¹⁾ HL L 155., 1. o.

⁽²⁾ HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.

⁽³⁾ HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.

A Rechtbank 's-Gravenhage (Hollandia) által 2008. szeptember 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Monsanto Technology LLC kontra 1. Cefetra BV, 2. Cefetra Feed Service BV, 3. Cefetra Futures BV, és 4. Argentína és 5. Miguel Santiago Campos, mezőgazdasági, állattenyésztési, halászati és élelmiszerügyi államtitkár minőségében az argentin állam nevében, valamint a Monsanto Technology LLC kontra 1. Vopak Agencies Rotterdam BV és 2. Alfred C. Töpfer International GmbH

(C-428/08. sz. ügy)

(2008/C 313/24)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank 's-Gravenhage (Hollandia)

Az alapeljárás felei

Felperes: Monsanto Technology LLC

Alperesek:

1. Cefetra BV,
2. Cefetra Feed Service BV,
3. Cefetra Futures BV,
4. Argentína és Miguel Santiago Campos, mezőgazdasági, állattenyésztési, halászati és élelmiszerügyi államtitkár minőségében az argentin állam nevében

Felperes: Monsanto Technology LLC

Alperesek:

1. Vopak Agencies Rotterdam BV

(C-432/08 P. sz. ügy)

2. Alfred C. Töpfer International GmbH

(2008/C 313/25)

Az eljárás nyelve: olasz

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról szóló 98/44/EK⁽¹⁾ irányelv 9. cikkét, hogy az e cikkben előírt oltalomra a jelen eljárás tárgyát képező helyzethez hasonló olyan helyzetben is hivatkozni lehet, amelyben a termék (a DNS-szekvencia) az Európai Unióba importált anyag (szójaliszt) része, és az funkcióját a feltételezett szabadalombitorlás időpontjában nem látja el, azonban (a szójanövényben) ellátta, vagy miután azt az anyagból izolálták, és egy organizmus sejtjébe oltották, funkcióját ismét képes ellátni?

2. Az EP 0 546 090 sz. szabadalom 6. szabadalmi igénypontjában részletezett DNS-szekvenciának a Cefetra és az ACTI által a Közösségbe importált szójalisztben való jelenlétét feltételezve, és abból kiindulva, hogy a DNS-t a szójaliszt a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról szóló 98/44/EK irányelv 9. cikkének megfelelően tartalmazza, és hogy az funkcióját abban többé nem látja el:

Megtiltja-e ebben az esetben az irányelv által a biológiai anyagra adott szabadalom tekintetében megadott oltalom, különösen a 9. cikk, hogy a nemzeti szabadalmi jogi szabályozás (ezzel egy időben) a terméket (a DNS-t) mint olyat abszolút oltalomban részesítse tekintet nélkül arra, hogy a DNS ellátja-e a funkcióját, és az irányelv 9. cikke szerinti oltalmat az e cikk által szabályozott esetben, amelyben a termék genetikai információból áll vagy azt tartalmazza, és azt az anyag tartalmazza, tehát az a genetikai információt is tartalmazza, így kimerítőnek kell tekinteni?

3. Jelentőséggel bír-e az előbbieken feltett kérdések megválaszolása szempontjából, hogy az EP 0 546 090 sz. szabadalmi bejelentést a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról szóló 98/44/EK irányelv megalkotása előtt nyújtották be és adták meg (1996. június 19-én), és hogy a nemzeti szabadalmi jogi szabályozás alapján már létezett ilyen abszolút termékoltalom az irányelv megalkotása előtt?

4. Az előbbieken feltett kérdések megválaszolása során figyelembe veheti-e a Bíróság a TRIPs Megállapodásban foglaltakat, különösen annak 27. és 30. cikkét?

Az Elsőfokú Bíróságnak (első tanács) a T-296/05. és T-408/05. sz., Marcuccio kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. július 9-én hozott ítélete ellen Luigi Marcuccio által 2008. október 1-jén benyújtott fellebbezés

Felek

Fellebbező: Luigi Marcuccio (képviselő: G. Cipressa ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

A Bíróság

– 1. Minden esetben:

(1.a.) helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet egészét;

(1.b.) minősítse teljes egészében elfogadhatónak mindkét eredeti keresetet;

továbbá:

– 2/A. elsőlegesen: fogadja el a fellebbező által első fokon megfogalmazott kereseti kérelmeket, tehát (2/A.1.) semmisítse meg a vitatott határozatokat; (2/A.2.) amennyiben szükséges, semmisítse meg mindkét, az eredeti panaszokat elutasító határozatot; (2/A.3.) kötelezze az ellenérdekű felet, hogy – az eredeti kérelemnek megfelelően a fellebbező által viselt orvosi költségek kiegészítésének megfizetése címén a 100 %-os megtérítés elérése céljából, illetve az ellenérdekű fél jogellenes magatartásából eredő károk megtérítése címén – fizessen meg a fellebbezőnek 2 572,32 (kettőezer ötszázhetvenöt/32) euró illetve 381,04 (háromszáznyolcvanegy/04) euró összeget, illetve ezeknél nagyobb vagy kisebb összeget, amelyet a tisztelt Bíróság jogosnak és méltányosnak tart; (2/A.5.) kötelezze az ellenérdekű felet az e fellebbezés (2/A.3.) pontjában hivatkozott összegek utáni késedelmi kamatok megfizetésére, az eredeti ügy irataiban szereplő adatok alapján meghatározott kezdő- és zárónapoknak megfelelően; (2/A.5.) kötelezze az ellenérdekű felet, hogy a fellebbezőnek térítsen meg valamennyi általa viselt, a jelen fellebbezésre és az eredeti ügyekre vonatkozó eljárási költséget és tiszteletdíjat,

illetve

⁽¹⁾ HL L 213., 13. o.